

# Wielkopolski Rzemieślnik

NUMER 8/2013 – WRZESIEŃ 2013

<http://irpoznan.com.pl>



***Cudze chwalicie, swego nie znacie!***

*Wywiad z Dyrektorem Tomaszem Wiką*

***Egzaminy czeladnicze 2013***

***Świętomięś Polski 2013***

*Relacja z trzeciej edycji imprezy*

**REDAKTOR NACZELNY**

Marzena Rutkowska-Kalisz

**OPRACOWANIE GRAFICZNE**

Katarzyna Rusin-Smolińska

**WYDAWCA**Wielkopolska Izba Rzemieślnicza  
w Poznaniu**KONTAKT**al. Niepodległości 2  
61-874 Poznań  
<http://irpoznan.com.pl>  
e-mail: [redaktor@irpoznan.com.pl](mailto:redaktor@irpoznan.com.pl)**SUBSKRYPCJA**Subskrypcję Wielopolskiego Rzemieślnika można zamówić pod adresem e-mail: [redaktor@irpoznan.com.pl](mailto:redaktor@irpoznan.com.pl) z dopiskiem w tytule „Subskrypcja”. Każdy kolejny numer zostanie przesyłany do Państwa drogą elektroniczną w dniu ukazania się WR na Portalu. Oczekujemy też na Państwa uwagi i sugestie pod tym samym adresem e-mail.**Szanowni Państwo,**

Wakacje za nami! Jak zwykle minęły zbyt szybko... Tak się jakoś w powszechnej świadomości przejęło, że od września rozpoczynamy nowe zadania. Zupełnie jakbyśmy nadal chodzili do szkoły. Nowe w polityce, nowe w telewizyjnych ramówkach, nowe zadania w firmowych kalendarzach, nowi uczniowie w zakładach – i tylko stare kłopoty z biurokracją i nadmiarem papierowych obowiązków.

Ale poważnie mówiąc – całe nasze środowisko po wakacyjnej przerwie musi skoncentrować się na bardzo ważnym zadaniu jakim jest potwierdzenie naszej reprezentatywności.

W praktyce oznacza to po prostu konieczność potwierdzenia przed Sądem Okręgowym w Warszawie, że w rzemiośle pracuje co najmniej 300 000 osób. Bez tych wymaganych dokumentów potwierdzających nasz status jako największego pracodawcy nie będzie naszych przedstawicieli ani w Komisji Trójstronnej ani w powiatowych radach zatrudnienia czy w wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Mam nadzieję, że nikogo z Państwa nie trzeba przekonywać do pełnej mobilizacji – żeglarze powiedzieliby – wszystkie ręce na pokład! Stąd też apel i prośba o pełną współpracę z biurami cechów...

A co poza tym - zapraszam do lektury naszego miesięcznika, w którym znajdą Państwo, także wiadomości na temat sesji egzaminacyjnej, porady dla użytkowników stron internetowych, a także relacje z ciekawych imprez plenerowych.

**TOMASZ WIKI**

Dyrektor Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

**W NUMERZE**

3

**Reprezentatywność 2013**

12

**Leszczyńskie smaki**

Promocja żywności w regionie

4-5

**Edukacja zawodowa w Niemczech**  
dualny system kształcenia zawodowego

22

**Prezentacja zawodów rzemieślniczych:**  
CUKIERNIK

5-8

**Cudze chwalcie, swego nie znacie!**  
Wywiad z Dyrektorem Tomaszem Wiką

14-15

**Miesiąc Jednolitego Rynku Unii Europejskiej**  
weź udział w debacie, twój głos ma znaczenie!

9

**Egzaminy czeladnicze 2013**

15-17

**Otwórz się! O stron internetowych.**

10-11

**Świętomięś Polski 2013**  
Relacja z trzeciej już edycji imprezy

18-19

**Pisz dla nas...**



**Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu w lipcu br. przystąpiła do działań mających na celu utrzymanie przez Związek Rzemiosła Polskiego statusu reprezentatywnej organizacji pracodawców, a tym samym członkostwa w Komisji Trójstronnej. Weryfikacji dokona Sąd Okręgowy w Warszawie.**

## Reprezentatywność 2013

Dla uzyskania pozytywnego wyniku weryfikacji niezbędne jest wykazanie przez ZRP m.in., że we wszystkich podmiotach, reprezentowanych przez Związek Rzemiosła Polskiego, jest zatrudnionych ponad 300 000 osób, a reprezentowani przez ZRP członkowie prowadzą działalność w więcej niż połowie sekcji PKD 2007.

Utrzymanie przez ZRP statusu reprezentatywnej organizacji pracodawców, a tym samym członkostwa w TK jest bardzo istotne nie tylko dla Związku. Z członkostwa w TK wynika także prawo do udziału reprezentantów środowiska w wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz wojewódzkich i powiatowych radach zatrudnienia. Członkostwo reprezentantów w Trójstronnej Komisji oraz WKDS i terenowych radach zatrudnienia ma fundamentalne znaczenie dla wpływania na kształt projektowanych rozwiązań dotyczących wszystkich sfer życia gospodarczego i społecznego na szczeblu krajowym.

Jest sprawą niezmiernie istotną, by wszystkie organizacje, tworzące strukturę Związku, poważnie potraktowały sprawę skompletowania danych, pozwalających na udowodnienie przez Związek Rzemiosła Polskiego jego reprezentatywności.

Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu apelowała do zarządów i kierownictw organizacji zrzeszonych w Izbie o zaangażowanie się w proces zbierania danych, a samych pracodawców o wypeł-

nianie formularzy potwierdzających zatrudnienie w firmie. Szczególną uwagę należy zwrócić przy wypełnianiu załącznika do formularza nr 4, gdzie wszyscy młodociani pracownicy, bez względu na rodzaj prowadzonej działalności, powinni być wykazywani wg PKD w sekcji P – Edukacja – 85. Dokumentację źródłową, tj. oryginały formularzy wypełnione przez rzemieślników wraz ze stosownymi zestawieniami należy przesać do Izby w terminie do 5 września 2013 r.

Powołując się na apel Prezesa Związku Rzemiosła Polskiego Jerzego Bartnika Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu przypomina, że organizacja, która nie zbierze danych, bądź przekaże dane niekompletne, musi być świadoma, iż bierze na siebie odpowiedzialność za ewentualny negatywny wynik weryfikacji reprezentatywności ZRP jako partnera dialogu społecznego, ze wszystkimi, negatywnymi dla całego środowiska, skutkami takiej decyzji.



**Opracowała:  
Magdalena Białas**

*Europa zachwyca się dualnym systemem! Tak najprościej można chyba podsumować reakcje dziennikarzy, którzy na łamach różnych mediów z podziwem i jak się okazuje także z brakiem dogłębnej znajomości tematu wypowiadają się na temat kształcenia zawodowego u naszych sąsiadów zza Odry! Pochwały, podkreślanie zalet i przedstawianie tego systemu jako remedium na bezrobocie przewija się także w wypowiedziach polityków. Na czym w skrócie to polega?*

## **Edukacja zawodowa w Niemczech – dualny system kształcenia zawodowego**

Niemiecki model edukacji zawodowej, tzw. system dualny (dual system) zakłada połączenie nauki teoretycznej z praktyczną nauką zawodu. Osoby zdobywające wykształcenie zawodowe w drodze kształcenia dualnego przechodzą na ogół trzyletnią naukę zawodu w szkole i w zakładzie pracy zgodnie z wybranym zawodem lub też w specjalistycznych szkołach zawodowych podlegających wyłącznemu nadzorowi państwa. W system kształcenia dualnego w Niemczech zaangażowane są instytucje na poziomie federalnym (Federalne Ministerstwo Oświaty i Badań), kraje związkowe, izby rzemieślnicze oraz przemysłowo-handlowe, pracodawcy i uczniowie.

### **Federalne Ministerstwo Oświaty i Badań**

- Ustanawia ogólne zasady dotyczące organizacji procesu edukacji zawodowej, zawarte w ustawie o kształceniu zawodowym (Berufsbildungsgesetz).
- Ustanawia klasyfikację zawodów, w których odbywa się nauczanie (ok. 360 zawodów).
- Formułuje przepisy (Ausbildungsordnung) regulujące program nauczania dla danego zawodu obowiązujące na terenie całych Niemiec.

### **Kraje związkowe**

- Są odpowiedzialne za szkoły zawodowe.
- Każdy z krajów związkowych reguluje naukę w szkolnictwie zawodowym zgodnie ze swoją wewnętrzną polityką.
- Na poziomie kraju związkowego dochodzi do zdefiniowania szczegółowych zasad organizacji procesu edukacji zawodowej i zawartości programów nauki danego zawodu. Dla każdego zawodu

zbudowany jest ramowy plan kształcenia, zawierający podział na zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz

z liczbą godzin przeznaczoną na każdą z tych kategorii. Plan praktyk musi być kompatybilny z programem szkolnym.

- Finansują ogólną teoretyczną edukację zawodową.

### **Izby rzemieślnicze oraz przemysłowo-handlowe.**

- Doradztwo zakładom szkolącym uczniów.
- Kontrola oraz opiniowanie czy dany zakład spełnia wymogi stawiane zakładom ubiegającym się o przyjęcie uczniów na praktyczną naukę zawodu.
- Certyfikowanie kwalifikacji, a więc opracowywanie w porozumieniu z zakładem pracy, wytycznych co do kształcenia oraz zawartości programów nauki.

- Rejestrowanie umów o kształcenie zawodowe pomiędzy uczniami i pracodawcami.
- Opracowywanie i przeprowadzanie egzaminów zawodowych, powoływanie komisji egzaminacyjnych, wydawanie świadectw.

### Przedsiębiorcy

- Mimo braku wymogów prawnych, większość firm przyjmuje uczniów na praktyki uważając to za naturalną kolej rzeczy. Praktyki oferuje z reguły ok. 23 % ogółu firm.

Źródło: edunet poland

- Wieloletnia tradycja sprawiła, że firmy czuły i nadal w większości przypadków czują się zobowiązane do przyjmowania adeptów zawodu na praktyki, nawet w świetle braku oficjalnych uregulowań prawnych tej kwestii, które by im takie zadanie narzucały.
- Głównym zadaniem pracodawców jest zapewnienie jak najwyższej jakości praktycznej nauki zawodu zgodnie z przepisami i wytycznymi w danym zawodzie.
- Pracodawcy współpracują przy tym ze szkołami zawodowymi oraz izbami rzemieślniczymi lub przemysłowo-handlowymi.
- Finansują praktyczną część nauki zawodu.

*Po lekturze powyższego tekstu mnie natychmiast nasuwa się stare polskie przysłowie... „cudze chwalicie, swego nie znacie!” Czy rzeczywiście?*

## Cudze chwalicie, swego nie znacie!

**Tomasz Wika:** Niestety to przysłowie bardzo często sprawdza się w polskich realiach i ma zastosowanie w wielu dziedzinach, także w odniesieniu do naszego systemu kształcenia zawodowego. Taki model nauczania obowiązuje w Polsce od lat, jest jednak pewna zasadnicza różnica... Z czego to wynika? Odnoszę wrażenie, że kształceniem zawodowym oprócz rzemiosła nikt na dobra sprawę nie chce się poważnie zajmować. W latach dziewięćdziesiątych, nastąpił upadek szkolnictwa zawodowego, zwłaszcza tego przyzakładowego. Nie inwestowano w szkoły zawodowe przekonując skutecznie społeczeństwo, że jedynym rozwiązaniem braków na rynku pracy jest kształcenie akademickie na wyższych uczelniach. Już wiemy, że tak nie jest! Hasło – im wyższe wykształcenie tym wyższa mobilność na rynku pracy nie sprawdziło się w pełni w naszych rea-

liach. Niestety osoba z wyższym wykształceniem humanistycznym samochodem najczęściej nie naprawi, nie przykręci rury i nie zrobi wielu innych rzeczy, do których potrzebni są wykwalifikowani pracownicy. Niezbędne jest więc posiadanie wiedzy teoretycznej i umiejętności fachowych nabytych w czasie sumiennie odbytej praktyki zawodowej. To wymaga czasu i nie wystarczy do tego nawet najlepsza internetowa instrukcja. Najbardziej obrazowo mówiąc – nikt nie pokieruje samolotem po przeczytaniu nawet najdokładniejszego podręcznika pilotażu.

**A czy wiedza absolwenta politechniki, który kończył studia 30 lat temu nie jest przypadkiem równoważna tej wymaganej dziś od pracownika wykwalifikowanego, który legitymuje się na przykład dyplomem czeladnika?**



**Tomasz Wika:** Z pewnością wiedza sprzed trzydziestu lat mocno się zdezaktualizowała, jeśli weźmiemy przede wszystkim pod uwagę tak szalone tempo przemian technologicznych. Czeladnik może więc z pewnością niejednego inżyniera zapędzić w kozi róg, tym bardziej że nie jest to już tylko „operator” łopaty czy młotka! Technologia wyparła z rynku pracy niedyskwalifikowanych pomocników majstra – dziś od takich prostych robót są maszyny. I dlatego od człowieka wymaga się o wiele większej wiedzy. Taką prawidłowość obserwujemy czy to w zawodach budowlanych, w branży motoryzacyjnej czy szerzej mówiąc metalowej. Ale, do czego zmierzam – bez zdobycia takiej fachowej wiedzy teoretycznej i praktycznej bardzo trudno funkcjonować na rynku pracy! Przez ostatnie 15 lat szkolnictwo zawodowe było w Polsce traktowane po macoszemu. Ani nie było dostatecznie dofinansowane ani nie dbano o to by do szkół trafiali wysoko wykwalifikowani specjaliści. Do zawodówki szło się uczyć i nauczać niemal za karę! W efekcie nie ma wyposażenia i nie ma nauczycieli, którzy mogliby przekazywać najnowszą wiedzę zawodową. A na dodatek szkolnictwu zawodowemu przypięto łatkę „najgorszego wyboru edukacyjnego”.

**Podsumowując: nie ma kto uczyć, nie ma gdzie uczyć i nie ma kogo uczyć! Co dalej?**

**Tomasz Wika:** Najgorsze jest to, że pracodawcy chcieliby zatrudniać pracowników, którzy spełniają ich oczekiwania, a tych po prostu wśród absolwentów i petentów urzędów pracy po prostu nie ma! Niewydolny system kształcenia takich pracowników nie przygotowuje! W praktyce pracodawcy sami szkolą lub doszkalają pracowników. Bywa, że dla konkurencji, która podkupuje wykwalifikowanych pracowników. Takie uzupełnianie kadr jest szybsze ale nie koniecznie tańsze. Ale – o czym przekonali się także Niemcy – nawet przy najlepszym systemie kształcenia może brakować chętnych do nauki. Pracowników z czasem mogą zastąpić maszyny ale zawsze pozostanie pewna pula zawodów, których wykonywanie nie obędzie się bez człowieka...

**Pewnie nikt nie chciałby być strzyżony i czesany przez robota... Choć znając Japończyków, za parę lat – kto wie?... Ale wracając do tematu. Wrzuciłam w przeglądarkę internetową hasło „system dualny” – i o zgrozo znalazłam wytłuszczony tytuł POLSKA postawi na system dualny. Tak z resztą, o zgrozo dziennikarz zatytułował wywiad z Jerzym Bartnikiem, mimo iż z rozmowy i tłumaczenia Prezesa wyraźnie wynikało, że taki system w Polsce mamy... Czy w ministerstwach odpowiedzialnych za edukację zawodową podobnie myślą jak ów dziennikarz?**

**Tomasz Wika:** System rzeczywiście mamy – choć w zdecydowanie uboższej wersji niż w Niemczech, Francji czy Austrii. Z resztą w każdym z tych krajów system nieco się różni. Ale wszędzie zachowana jest istota dualności – czyli teoria w szkole, a praktyka w zakładzie u pracodawcy, u rzemieślnika. Z przykro-

*(...) Niestety osoba z wyższym wykształceniem humanistycznym samochodem najczęściej nie naprawi, nie przykręci rury i nie zrobi wielu innych rzeczy, do których potrzebni są wykwalifikowani pracownicy.*





ścią stwierdzam, że nie wiedzą o tym zarówno dziennikarze jak i chyba też i decydenci. Nie mamy tak jak w Niemczech czy Francji doskonale wyposażonych centrów kształcenia zawodowego, w których wyrównuje się i tak już wysoki poziom nauki. Polscy czeladnicy nie mają tak jak ich niemieccy koledzy uproszczonej drogi do kontynuowania nauki w wyższych szkołach zawodowych. Wiele naszemu systemowi brakuje – ale najważniejsze jest samo jego funkcjonowanie – fakt, że niczego nie musimy budować zupełnie od nowa, bo mamy system podparty wielowiekową tradycją nauki zawodu w rzemiośle.

***Czy inicjatywa, którą ostatnio przejawia Komisja Europejska, zawiązanie sojuszu na rzecz kształcenia zawodowego młodzieży może przyspieszyć niezbędne posunięcia naszych decydentów. Może do podjęcia konkretnych działań muszą na polski problem spojrzeć z perspektywy Brukseli?***

**Tomasz Wika:** Pewnie gdybym w to nie wierzył nie podejmował bym działań. Aby dotrzeć do świadomości społecznej trzeba skorzystać z mediów. Niestety wiele przykładów wskazuje na to, że najpierw musimy wyedukować wielu dziennikarzy aby zaczęli pisać rzetelnie o edukacji. To z resztą o wiele szerszy problem i temat do rozważań nad kondycją różnych ana-

liz społecznych. Niemcy, na których przykład ciągle się powołujemy od lat precyzyjnie monitorują rynek pracy, by zawczasu określić jakie będzie zapotrzebowanie na fachowców z określonych branż. Tam nie marnuje się pieniędzy na kształcenie potencjalnych klientów pośredniaków. Niemcy i Francuzi przekonali się, że doraźne łatanie luk na rynku pracy przy pomocy imigrantów z czasem przyniesie bardzo trudne i delikatne problemy natury kulturowej i etnicznej. Problemy niedoborów na rynku pracy można jak się okazuje lepiej i skuteczniej rozwiązywać dając zatrudnienie i perspektywy właściwie kształtując świadomość młodych ludzi. Temu służy edukacja społeczna i podnoszenie prestiżu zawodów rzemieślniczych. Wtedy można pozyskać kandydatów do nauki także z własnego społeczeństwa.

***Czy to co się stało w świadomości społecznej z opinią na temat szkolnictwa zawodowego nie jest też pokłosiem wieloletniej negatywnej kampanii jaką peerelowskie rządy prowadziły wobec rzemioła. Wtedy rzemieślnik był synonimem – partacza, kombinatora, prywaciarza... Nikt powszechnie nie kojarzył go z przedsiębiorczością, kreatywnością i samodzielnością!***

**Tomasz Wika:** Właściciel firmy – to w ogólnym przekonaniu biznesmen, przedsiębiorca... a nie rzemieślnik! Niestety tak jest nadal. Rzemieślnik może naprawiać buty, może piecze chleb, ale na pewno w powszechnym rozumieniu nie jest kojarzony z właścicielem dużej firmy budowlanej albo motoryzacyjnej... w dodatku działa nie fachowo i nie terminowo! Takie podejście skutecznie blokuje w społeczeństwie pozy-

***(...) wszędzie zachowana jest istota dualności – czyli teoria w szkole, a praktyka w zakładzie u pracodawcy, u rzemieślnika.***

tywne myślenie o naszym środowisku. Podobne zjawisko obserwujemy też w mediach – tak często z rzemieślników, którzy odnieśli sukces robi się biznesmenów wymazując na siłę rzemieślniczy rodowód firmy!

***Tak jest bardziej trendy... bardziej celebrycko i przecież brzmi bardziej zagranicznie!***

**Tomasz Wika:** Z zazdrością można tylko obserwować jak hołubi się w Niemczech czy Francji firmy rzemieślnicze, które odniosły sukcesy... Sporo więc pracy przed nami, zarówno tej ogólnopolskiej, zakrojonej na bardzo szeroką skalę jak i tej niemal organicznej pracy prowadzonej w szkołach, urzędach, wśród znajomych... Musimy docierać do najmłodszego pokolenia – nie do tych, którzy są w szkołach zawodowych – bo oni już zdecydowali. Najważniejsi są ci młodzi ludzie, którzy mogą wybrać między liceum a szkołą zawodową czy technikum. Doskonałym przykładem tego o czym mówię były z pewnością tłumy uczniów jakie obserwowaliśmy w czasie wizyty w Lipsku na Olimpiadzie Zawodowej. My jako Izba od dwóch lat organizujemy konkursy plastyczne, fotograficzne i filmowe, które mają zainteresować nauką w rzemio-

śle. Pokazywanie rzemiosła jako zaawansowanej technologicznie perspektywy na przyszłość ma kluczowe znaczenie. Muszą wiedzieć, że za tymi zaawansowanymi technologiami, które staną się coraz powszechniejsze może kryć się pomysł na własną firmę i sukces finansowy zdecydowanie bardziej realny niż kariera czterdziestego w okolicy psychologa czy marketingowca. Nasuwa mi się kolejne polskie przysłowie – nie szata zdoła ozdobi człowieka. Straciliśmy chyba szacunek do pracy – ktoś w roboczym ubraniu jest zdecydowanie gorszy, a przecież dziś garnitur koszula i krawat wcale nie musi oznaczać wielkich zarobków. Szczęśliwie dzisiaj wysoko wykwalifikowani specjaliści w różnych branżach rzemieślniczych także zarabiają godziwie. Po naszych rewolucyjnych przemianach gospodarczych przestała się niestety liczyć wiedza fachowca – Zachód o tym nie zapomniał i dlatego wciąż musimy go gonić także w odniesieniu do pozycji jaką przyznano szkolnictwu zawodowemu.

***Dziękuję za rozmowę***

***Rozmawiała:  
Marzena Rutkowska-Kalisz***





Zakończył się rok szkolny i niebawem absolwenci nauki zawodu przystąpią do egzaminu czeladniczego. Egzamin ten jest zakończeniem nauki teoretycznej i praktycznej, a uzyskanie tytułu czeladnika potwierdza posiadanie kwalifikacji do wykonywania danego zawodu.



Wielu kandydatów złożyło już dokumenty do egzaminu i otrzymało skierowanie na egzamin. Są jednak jeszcze osoby, które się nie zgłosiły. Z tego względu przypominamy tegorocznym absolwentom o tej ważnej dla ich przyszłości sprawie. Otrzymanie świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej jest jedynie potwierdzeniem posiadania wykształcenia na poziomie zasadniczym. Dopiero zdanie egzaminu czeladniczego i otrzymanie świadectwa czeladniczego potwierdza uprawnienia do wykonywania zawodu. Stanowi to przepustkę do podjęcia satysfakcjonującej i dobrze płatnej pracy. Z tego względu egzamin czeladniczy to bardzo ważna i podniosła chwila w życiu, którą można porównać do zdania matury. Stąd też warto pamiętać o podkreśleniu tego dnia odświętnym ubraniem.

Szybkie składanie wniosków przyczyni się do wcześniejszego przystąpienia do egzaminu i da szansę na zatrudnienie w wyuczonym zawodzie. Przypominamy również, iż pracodawca zatrudniający młodocianych pracowników opłaca koszty przystąpienia do egzaminu oraz może pokryć również koszty ewentualnego egzaminu poprawkowego.

### UWAGA!!!!

Osoby zainteresowane zapoznaniem się z zagadnieniami do egzaminu powinny odwiedzić naszą stronę internetową: [www.irpoznan.com.pl](http://www.irpoznan.com.pl)

Tam w zakładce „Oświata zawodowa” dział „Egzamin czeladniczy” można znaleźć wersję demonstracyjną testu, czyli części pisemnej egzaminu oraz informatory egzaminacyjne. Rozwiązanie testu umożliwia sprawdzenie swoich umiejętności i zapoznanie się z formą egzaminu. Z kolei informatory egzaminacyjne zawierają wykazy zadań egzaminacyjnych występujących na etapie praktycznym oraz wykazy zagadnień obejmujących część ustną i pisemną egzaminu.

Materiały te zostały przygotowane z myślą o umożliwieniu lepszego przygotowania się kandydatów do egzaminu. Zachęcamy do zapoznania się z nimi.

**WSZYSTKIM TEGOROCZNYM KANDYDATOM  
ŻYCZYMY POWODZENIA  
NA EGZAMINIE!**

*Przygotowała: Iwona Derda*



W czasie drugiego weekendu sierpnia, tym razem na Wybrzeżu odbyła się trzecia edycja imprezy promującej mięso czyli ŚWIĘTOMIĘS POLSKI. Jej pomysłodawca – Jacek Marcinkowski z dumą podkreśla, że organizatorom udało się znakomicie wpisać w klimat Gdańskiej Starówki i plaży w Brzeźnie.

W zgodnej opinii dziennikarzy jak i samych gospodarzy, „Świętomięś” stanowił najsilniejszy punkt programowy spośród innych wydarzeń towarzyszących tegorocznemu Jarmarkowi św. Dominika. Złożyły się nań nie tylko aktywności znane z poprzednich wydań imprezy takie jak Mięsna Wszechnica, Zagroda Młodych Hodowców czy Warsztaty Kulinarne, ale zwielowrotnione stanowiska degustacyjne, występy gwiazd estrady oraz nieustające akcje happeningowe z udziałem teatru ulicznego i zespołu instrumentów blaszanych na całym obszarze Starówki.



Wiele emocji przyniosła też barwna Parada Mięsna Galeonem na Motławie i akcja „Kiełbasa z Kutra”. Pomimo deszczu pierwszego dnia sukcesem zakończyły się też działa-



nia na plaży w Brzeźnie. W wakacyjnej atmosferze odbywały się tam animacje sportowe prowadzone przez Akademię Piłki Ręcznej Artura Siódmiaka. Świadczą o tym niekończące się tłumy uczestników, ich uśmiechnięte oblicza, tysiące kamer i aparatów wystawione w stronę wykonawców, i masowy udział w degustacjach i poczęstunku. Niewątpliwym przebojem okazały się okolicznościowe kartki pocztowe, wydrukowane po raz pierwszy na tę morską edycję, które cieszyły się nadzwyczajnym powodzeniem i były wysyłane specjalną „Pocztą Świętomięsną”. Szacunkowe dane, przyjęte na podstawie informacji służb ochrony oraz – przede wszystkim – liczone wg ilości porcji wydanych na stanowiskach degustacyjnych, wskazują, że imprezę na Wybrzeżu odwiedziło blisko 70 tys. osób!

Nadspodziewaną frekwencją cieszyła się konferencja nt. „Media a branża w sytuacjach kryzysowych”. Sprawiała to zapewne aktualność tematyki i poszukiwanie oręża przez środowisko polskich producentów i hodowców mięsa w walce z często nie-





sprawiedliwymi ocenami, które pojawiają się ostatnio w środkach masowego przekazu. O wadze spotkania niech świadczy obecność na nim Wiceministra Tadeusza Nalewajka oraz szefów państwowych jednostek kontrolnych: Głównego Inspektora Sanitarnego, Głównego Lekarza Weterynarii i Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Po trzecim razie w Gdańsku, można śmiało potwierdzić: „Świętomięs Polski” po edycji wielkopolskiej i śląskiej jest już imprezą markową!



IMPREZA FINANSOWANA Z FUNDUSZY PROMOCJI MIĘSA DROBIOWEGO,  
MIĘSA WIEPRZOWEGO, MIĘSA WOŁOWEGO





W dniu 25 sierpnia w Lesznie odbyła się siódma edycja Leszczyńskich Smaków. Celem tej imprezy jest promowanie regionalnych potraw i tradycyjnego sposobu ich przygotowania.



Podczas Leszczyńskich Smaków nie mogło zabraknąć rzemieślników z regionu leszczyńskiego. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszyło się stoisko przygotowane przez WIR razem z rzemieślnikami (piekarnia Gawliccy, Piekarnia Kurasiak oraz Zakład Rzeźnicki Szczepaniak.) Można było spróbować chleba ze smalcem, zupy dyniowej, miodu oraz innych

smakowitości. Nowością podczas pikniku był konkurs na najlepszy placek drożdżowy. 18 osób przyniosło swoje wypieki, które oceniała komisja w składzie: Prezydent Leszna Tomasz Malepszy, Pełnomocnik WIR Monika Lewandowska, prezes Leszczyńskiego Centrum Biznesu i Alicja Szczepińska, Andrzej Gawlicki właściciel piekarni i cukierni Ratajczak&Gawlicy z Leszna, Anna Neczyńska oraz dziennikarka i Lidia Matuszewska. Wypieki prezentowały się znakomicie, pięknie pachniały a wybór zwycięscy był bardzo trudny. Członkowie jury musieli wypróbować po kawałku ciasta: oceniano smak, wygląd oraz czy do wypieku użyto naturalnych produktów. Najsmaczniejszy placek upiekła 16 letnia Weronika Schmidt uczennica I LO w Lesznie. Placek był z czarną porzeczką i posypyany kruszonką z lukrem. Gratulujemy!

**Opracowała: Monika Lewandowska**  
**foto: Roksana Lewandowska**





# CUKIERNIK



Praca cukiernika polega na produkcji ciast, ciastek, tortów, deserów, cukierków, pieczywa cukierniczego, lodów i elementów dekoracyjnych, które poza walorami smakowymi powinny również posiadać walory wizualne. Cukiernik ocenia przydatność surowców i przygotowuje je do produkcji. Przygotowuje nadzienia - kremy, galaretki, polewy. Formuje ciasta, wypieka je lub smaży oraz przekłada odpowiednimi masami i wykańcza cukrem, polewami, w zależności od rodzaju ciasta. Ponadto musi dbać o należyte przechowywanie produktów spożywczych, znać dokładne proporcje tworzenia wyrobów kulinarnych oraz różnorodne przepisy, dopasowane do różnych okazji i wymagań klientów. W zawodzie tym istotna jest wyobraźnia, umiejętność modyfikowania przepisów, dostosowywania ich do okoliczności. Dobry cukiernik umie również realizować swoje autorskie pomysły, stąd jest to zawód dla ludzi pomysłowych i z wyobraźnią. Istotne są również zdolności manualne, niezbędne przy dekorowaniu tworzonych deserów.

Do zadań cukiernika należy również regulowanie maszyn i urządzeń w zakresie utrzymania właściwych parametrów technologicznych oraz usuwanie drobnych usterek w elementach bezpośrednio stykających się z ciastem. Ponadto dba o zaopatrzenie miejsca pracy we wszystkie niezbędne produkty oraz musi umieć wybrać najlepsze jakościowo składniki.

Od cukiernika wymaga się sprawności fizycznej oraz sensomotorycznej. W ocenie jakości wyprodukowanych wyrobów cukiernik powinien posługiwać się czuciem smakowym, wrażliwością węchową i czuciem dotykowym. Powinien mieć także sprawne ręce do wyrabiania ciasta i elementów dekoracyjnych. Praca odbywa się w pomieszczeniach z piecami i urządzeniami do wyrobu ciasta, w pozycji stojącej w wysokiej temperaturze i wilgotności. W pomieszczeniach tych, z reguły, znajdują się urządzenia wentylacyjne.

Cukiernicy mogą pracować w cukierniach, hotelach, punktach gastronomicznych lub otworzyć własną działalność gospodarczą. Wielu cukierników z dużymi predyspozycjami do wykonywania zawodu odnosi sukcesy na arenie międzynarodowej, mając wielką satysfakcję z wykonywanego zawodu.

**Opacowała:**  
**Iwona Derda**



Od ponad dwudziestu lat jednolity rynek wpływa na codzienne życie mieszkańców Unii Europejskiej. Niestety, choć od czasu jego utworzenia w 1992 r., Unia pracuje nad systematycznym usuwaniem barier dla swobodnego przepływu pracowników, towarów, usług i kapitału - część z nich nadal istnieje.



## **Miesiąc Jednolitego Rynku Unii Europejskiej weź udział w debacie, twój głos ma znaczenie!**

### **Funkcjonowanie Jednolitego Rynku w UE**

Jako obywatele Europy mamy prawo do życia i pracy w innym kraju UE. Mamy także wynikające z tego prawa socjalne, np. korzystania z opieki zdrowotnej czy uprawnienia emerytalne, prawo do świadczeń rodzinnych i prawa ubezpieczeń zdrowotnych. Jednakże nie istnieje np. prawodawstwo określające, jak opodatkować dochody Europejczyków mieszkających i pracujących w kraju UE innym niż ich własne. Obszar ten podlega jedynie przepisom krajowych i ustaleniom wynikającym z porozumień pomiędzy poszczególnymi krajami. Jednak umowy te nie obejmują wszystkich możliwych przypadków i często różnią się pomiędzy sobą.

Wolność zakładania firmy lub świadczenia usług jest gwarantowana przez UE. Przedsiębiorstwa w UE mogą kupować i sprzedawać towary w całej Wspólnocie. Z drugiej strony przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, chcące skorzystać z możliwości oferowanych przez jednolity rynek, może zniechęcać szereg przeszkód, takich jak bariery językowe, różne przepisy podatkowe czy prawa pracy. Niestety zdarza się, że przedsiębiorcy próbujący korzystać ze swoich praw lub świadczyć usługi transgraniczne w ramach UE, natrafiają na skomplikowane, długie procedury administracyjne. Znajdowanie klientów i partnerów biznesowych poza krajem pochodzenia także może być wyzwaniem.

### **Co należy zrobić, aby poprawić jednolity rynek?**

Te i więcej tematów zostanie poddanych pod dyskusję w czasie trwającego od 23 września do 23 października *Miesiąca Jednolitego Rynku*. Dyskusje prowadzone będą w 24 językach i będą szansą dla każdego z nas, aby wyrazić swoje zdanie i opinie oraz by przekazać unijnym decydom, co według nas powinno zostać poprawione by jednolity rynek europejski dobrze funkcjonował.

Prace rozpoczną się od zbierania pomysłów zainteresowanych podmiotów i osób. Te z kolei będą następnie dyskutowane w Internecie przez unijnych polityków, osoby prywatne, firmy i organizacje. Pozwoli to przywódcom UE, lepiej zrozumieć sytuację i wspierać inicjatywy i pomysły, które przyczynią się do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku.

### Cztery główne tematy debat online to:

1. Praca i prowadzenia działalności gospodarczej w Europie,
2. Twoje prawa do ochrony socjalnej na jednolitym rynku,
3. Europa, Banki i Ty (co jeszcze można zrobić, by chronić depozyty i zapobiec kolejnemu kryzysowi finansowemu);  
Zakupy, sprzedaż i komunikacja w Internecie (będzie koncentrować się na sprzedaży detalicznej przez Internet i prawach konsumentów).



## JEDNOLITY RYNEK UNII EUROPEJSKIEJ

Każda z tych debat odbędzie się podczas jednego tygodnia w ciągu całego miesiąca jednolitego rynku. Niezależni moderаторzy podsumują wyniki tych debat. Wskażą pomysły, które mogą zmienić Europę. Pomysły te zostaną przekazane decydentom wysokiego szczebla UE i przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego w końcowej debacie telewizyjnej - 23 października na kanale Euronews. Będą one również wpisane do raportu końcowego, który zostanie

opublikowany, a który pomoże w formułowaniu przepisów UE w przyszłości.

Szczegóły i rejestracja na stronie:

<http://www.yourideasforeurope.eu/>

Także i Państwo mogą wziąć udział w tej debacie! To szansa na zmianę w Europie. Dajmy się usłyszeć, wyrażmy swoje zdanie i weźmy przyszłość Unii we własne ręce!

*Opracowała: Natalia Krzyżan*

**Punkt Informacji Europejskiej Europe Direct - Poznań**  
przy Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu  
tel.: 61 852 16 70  
al. Niepodległości 2 , 61-874 Poznań  
[www.europe-direct.poznan.pl](http://www.europe-direct.poznan.pl)  
[europedirect-poznan@irpoznan.com.pl](mailto:europedirect-poznan@irpoznan.com.pl)

## O DOSTĘPNOŚCI STRON INTERNETOWYCH

Zainspirowany artykułem „How Human Centric Web Design Improves Your Workflow” opublikowanym w serwisie [tutsplus.com](http://tutsplus.com), postanowiłem podzielić się przemyśleniami na temat zagadnienia, odnośnie którego mam nieodparte wrażenie, że w kontekście tworzenia stron internetowych od zawsze jest nieco na uboczu. Dostępność stron internetowych.

### *Otwórz się! O dostępności stron internetowych.*

#### **Czym jest dostępność stron internetowych**

Dostępność stron internetowych (ang. Web Accessibility) oznacza przygotowanie danej witryny w sposób uniwersalny, by swym zasięgiem docierała do jak największej liczby użytkowników. Z internetu korzystają wszyscy. Zarówno małe dzieci, jak i osoby starsze. Osoby cieszące się pełnią zdrowia, jak i osoby cierpiące na różnego rodzaju niepełnosprawności. Niestety, około 25% internautów oraz osób aspirujących

ych by wejść w ich poczet dotyka problem braku dostępności stron internetowych. Tworzenie dostępnych stron internetowych z poszanowaniem dla zastosowanych rozwiązań technologicznych oraz międzynarodowych standardów i wytycznych przyjętych w tej materii ma na celu sprawienie, by informacje zawarte na Twojej oraz każdej innej witrynie dotarły także do tych 25% stanowiących grupę narażoną na różnego stopnia wykluczenie informacyjne, wykluczenie cyfrowe.

### Dlaczego warto „udostępnić” swoją stronę?

Sprawienie by strona internetowa zyskała status dostępnej, pociąga za sobą wymierne korzyści:

1. poszerzasz grupę odbiorców treści prezentowanych w Twoim serwisie internetowym i potencjalnych klientów o osoby niewidome i niedowidzące, daltonistów, osoby głuche, cierpiące na epilepsję, niepełnosprawne ruchowo, korzystające z wolnych łączów internetowych oraz mobilnego dostępu do Internetu, wykorzystujące telefony do przeglądania stron internetowych,
2. Twoja strona zyskuje wyższą pozycję na liście wyników w wyszukiwarkach internetowych, dzięki czemu ograniczasz koszty profesjonalnego pozycjonowania realizowanego przez zewnętrzne firmy,
3. strona spełniająca standardy dostępności jest „lżejsza”, dzięki czemu obniżasz koszty utrzymania strony na serwerze,
4. budujesz pozytywny wizerunek społecznie odpowiedzialnej firmy lub instytucji.

### Dostępna, czyli jaka?

Dostępność serwisu internetowego dla osób z niepełnosprawnościami to nie tylko odpowiedni kod HTML. To również, a czasem wręcz przede wszystkim sumienna praca redaktorów zajmujących się na co dzień tworzeniem i publikowaniem treści. Kryterium dostępności można spełnić poprzez trzymanie się kilku wytycznych:

1. opracowywany tekst powinien być dzielony na logiczne części,
2. dziel tekst na akapity,
3. unikaj wyrównywania tekstu do prawej – dzięki temu ułatwisz kontakt ze stroną dyslektykom,
4. nie bój się używać pogrubień – dzięki temu wyróżnisz elementy zasługujące na szczególną uwagę ze strony odbiorców (ale bez przesady),

5. do wyróżniania nie stosuj tylko kolorów – stosując pogrubienia zyskasz większą pewność, że osoby z wadami wzroku (np. daltonizm) unikną problemów z odgadnięciem intencji redaktora,
6. bądź spójny – stwórz standardy i trzymaj się ich, np. spraw by wszystkie odnośniki na stronie prezentowały się tak samo. Odwiedzający dzięki temu szybciej i łatwiej nauczą się używania Twojej strony,
7. używaj grafik – zdjęć, rysunków, wykresów, tabel. Ludzie są wzrokowcami, im większą ilością kanałów informacyjnych docieramy do czytelnika (np. tekst + obraz), tym łatwiej i szybciej czytelnik przyswoi sobie nasz przekaz,
8. pamiętaj, by wszelkie grafiki na stronie opatrzyć w odpowiedni „opis alternatywny” - tekst, który wyświetli się w razie, gdy z różnych powodów wyświetlenie obrazu jest niemożliwe,
9. pisz prosto, klarownie, ogranicz do minimum specjalistyczne słownictwo, branżowy żargon – zyskasz pewność, że każda osoba odwiedzająca Twój serwis właściwie zinterpretuje tekst,
10. pamiętaj o używaniu odpowiednio dużej i kontrastowej względem tła i pozostałych elementów strony czcionki,
11. stosuj nagłówki,
12. kluczowych informacji nigdy nie zawieraj w formie audio lub wideo – jeśli zamieszczasz film bądź plik dźwiękowy, spraw by kluczowe informacje znalazły swe miejsce również w powiązanim z nim tekstem.

### Dostępność w kontekście instytucji administracji publicznej

W polskim prawie, od 30 maja 2012 roku, obowiązują przepisy nakładające na instytucje administracji publicznej, obowiązek dostosowania istniejących serwisów internetowych do potrzeb osób niepełnospraw-



## O DOSTĘPNOŚCI STRON INTERNETOWYCH

nych. Ostateczny termin dostosowania — najpóźniej do maja 2015 roku. Decydując się na uruchomienie nowego serwisu internetowego lub nowej wersji istniejącego serwisu, jego właściciel jest zobowiązany zapewnić dostępność od razu na etapie uruchomienia. Kiedy serwis powstanie, obowiązkiem właściciela jest dbać i kontrolować dostępność — serwis internetowy zmienia się i aktualizuje, niekiedy nawet z dnia na dzień. W umowie z wykonawcą serwisu — firmą zewnętrzną lub osobą fizyczną, z którą zawieramy umowę cywilnoprawną, trzeba zawrzeć odpowiednie zapisy, które zabezpieczą zamawiającego. Będą gwarantem dostarczenia nam dostępnego serwisu, a ewentualne bariery dostępności wykonawca będzie musiał poprawić we własnym zakresie w ramach niedotrzymania warunków umowy. Innym problemem jest rzeczywiste wyegzekwowanie dostępnego produktu od wykonawcy.

### Dostępny = droższy?

Często można się spotkać ze stwierdzeniem, że do-

stępne serwisy zgodne z wytycznymi zawartymi we wspomnianym wyżej rozporządzeniu, będą kosztować więcej od serwisów niedostępnych. Instytucje publiczne chcące zamówić nowy — zgodny z wytycznymi serwis — otrzymują niekiedy od wykonawców sygnały, że serwis taki będzie dużo droższy. Ceny, o jakich słyszeliśmy, a których wolimy tu nie powtarzać są wręcz „powalające”. Nasuwa się pytanie, czy jest to próba sprzedania drożej swojego produktu licząc na niewiedzę klienta, że dostępny serwis musi więcej kosztować? Może jednak wśród deweloperów, też panuje przekonanie, że strony dostępne są trudniejsze do zrobienia i wymagają posiadania skomplikowanej wiedzy?

Należy jednak bardzo wyraźnie powiedzieć, że strony dostępne nie powinny a wręcz nie muszą być droższe. Tworzenie stron internetowych zgodnie z obowiązującymi standardami sieciowymi jest rękojmnią, że większość błędów dostępności na stronie się po prostu nie pojawi.

*Opracował: Maciej Wika*

## ZAPRASZAMY NA STRONĘ [www.irpoznan.com.pl](http://www.irpoznan.com.pl)



Wielkopolska Izba Rzemieślnicza  
w Poznaniu



Aktualności

Galeria

Wskaźniki

Strona główna

O Nas

Wydziały WIR

Adresy organizacji rzemiosła

Szkolenia

Pobierz

Kontakt

Dzisiaj mamy: 30 Sierpnia 2013, Imieniny obchodzą Rebeka, Róża i Szczęsna.

Twoje położenie: Strona główna /



### Na skróty

- oświata zawodowa
- ochrona środowiska
- bank ofert pracy
- odnośniki
- wpis do bazy WIR
- BHP
- Konkursy
- środki pomocowe
- rzemiosło artystyczne
- bank ofert współpracy
- narzędzia
- dialog społeczny
- Parlament Hanzeatycki
- Na kartach historii



Punkt informacyjny  
Europe Direct - Poznań



Punkt konsultacyjny



Projekty realizowane  
przez WIR



Punkt  
kontaktowy



JAK ZOSTAĆ UCZNIEM



Zapraszamy na szkolenia

Eurolider

Kategoria: Pozostałe / 2013-08-26



**MARZENA RUTKOWSKA-KALISZ**  
Rzecznik Prasowy  
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: [redaktor@irpoznan.com.pl](mailto:redaktor@irpoznan.com.pl)  
tel.: (61) 859 35 41*



**IWONA DERDA**  
Naczelnik Wydziału Oświaty  
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: [iwona.derda@irpoznan.com.pl](mailto:iwona.derda@irpoznan.com.pl)  
tel.: (61) 859 35 22*



**WIESŁAW RATAJCZAK**  
Zastępca Dyrektora Izby  
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: [d.ekonomiczny@irpoznan.com.pl](mailto:d.ekonomiczny@irpoznan.com.pl)  
tel.: (61) 859 35 56*



**KONRAD WNUK**  
Radca Prawny  
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: [sekretariat@irpoznan.com.pl](mailto:sekretariat@irpoznan.com.pl)  
tel.: (61) 859 35 27*



**BOGUMIŁA FRACKOWIAK**  
Naczelnik Wydział Promocji Gospodarczej  
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: [bogumila.frackowiak@irpoznan.com.pl](mailto:bogumila.frackowiak@irpoznan.com.pl)  
tel.: (61) 859 35 24*





**MONIKA LEWANDOWSKA**  
**Pełnomocnik Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Lesznie**

*E-mail: [pełnomocnik.leszno@irpoznan.com.pl](mailto:pełnomocnik.leszno@irpoznan.com.pl)*

*tel.: (65) 526 92 42*



**NATALIA KRZYŻAN**  
**Wydział Promocji Gospodarczej**  
**Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu**

*E-mail: [natalia.krzyzan@irpoznan.com.pl](mailto:natalia.krzyzan@irpoznan.com.pl)*

*tel.: (61) 859 35 37*



**MACIEJ WIKA**  
**Współpracownik**  
**Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu**

*E-mail: [sekretariat@irpoznan.com.pl](mailto:sekretariat@irpoznan.com.pl)*

*tel.: (61) 859 35 35*